SKANDAL

AV MARTA STARNBERG.

(Forts. fr. föreg. nr.)

XXXI.

Det knackar på lektor Malms dörr. Det är skymning i rummet, och Ernst Malm sitter vid sitt skrivbord försjunken i tankar. Grevinnan Björnram stiger in. Hon kommer så sakta, att han knappast vet av, att hon innanför hans dörr. Då han ser henne, griper hans starka hand om kanten av skrivbordet.

"Ernst, jag måste tala med dig, innan förtvivlan tänder vansinnets fackla i min själ. Du får inte köra bort mig! Det är inte blott Margareta, som kommer till dig, det är människan, som kommer till prästen, en olycklig."

Hon hinner ej säga mer, hon är gömd i hans armar. Det blir så underligt stilla inom henne. Förtvivlan är borta, oron är borta, längtan vet hon ej mera av. Ingen sorg fnines, ingen fruktan, ingen tår, intet lidande, ingen ovisshet, ingen tvekan.

Så tar han hennes händer och leder henne till soffan, och där faller han på knä med hennes händer i sina.

"Du härlige Gud, du mäktige, du kärleksrike, hjälp oss! För dig är ingenting omöjligt".

Han lyfter upp henne, han håller ännu hennes händer, hennes små kalla händer i sina, och han kysser dem.

"Din tro meddelade sig åt mig", viskar hon. "Nu är jag lugn. Tack! Nu kan jag vänta, vänta. — Men, Ernst, vad skall jag vänta på?"

"På Gud. Nu har vi lagt vår sak, vår tilltrasslade sak, i hans starka hand. Dagar och år får vi kanske bida och vara stilla, jag och du, men vi kan det, ty vår kärlek är stor".

Hon gömmer sitt huvud vid hans hjärta.

Då han sedan lyfter upp hennes huvud och böjer sitt ansikte över hennes till en kyss, vill han säga henne, att hon skall inte komma tillbaka till honom, att hon får det inte, ty då hon är hos honom, måste han taga henne i sin famn, måste han kyssa henne, och han har inte rättighet att göra det, därför att hon är en annans hustru. Men han säger det inte, han kan inte säga det. Och hon går, och han vet inte, om hon kommer tillbaka. Han fruktar för att hon skall göra det, och han längtar feter att hon skall komma.

XXXII.

Då grevinnan Björnram kom till sitt hem, hade hennes man nyss hemkommit. Han kom in i salongen, kysste sin fru på handen och frågade, hur hon mådde, varför hennes kinder var så röda, och varför hon var så vacker. Vad hade hon sett, och var hade hon varit?

Grevinnan Louise vände sig bort.

"Jaså, du kom redan i dag", sade hon frånvarande. "Jag väntade dig inte förrän i morgon".

"För tidigt alltså, min onådiga. Jag ämnade verkligen inte håller komma förrän i morgon, men jag fick en obetvinglig lust att resa i dag i stället, eftersom det lät sig göra. Kom jag mycket oläglig?"

"Till ditt hem kan du ju inte komma oläglig", svarade grevinnan Björnram sin man och gick till fönstret och började ordna sina blommor.

"Du har väl varit hos de dina, förmodar jag", sade greven och synade sina fingerspetsar.

"Ja".

"Har du sett pappa något?"

"Nej. Han kommer aldrig upp, då du är borta".

"Och du går inte håller till honom".

"Nej".

Greven slog sig ner i en emmastol och tog en tidning från bordet.

"Jag råkade Vargstjärna på tåget", sade han utan att se upp. "Han ämnade sig till Karlberg i kväll. Getfot lär ha någon slags föreläsning om nitroglycerin därute, och jag tänker resa dit ut om en kvart". Han såg på sitt ur. "Naturligtvis kommer jag inte hem till supén".

"Jaså. När kommer du då?"

"Inga klockslag — är det inte så vi har gjort upp, du och jag?"

"Jo, men jag ville veta, om du inte alls kommer hem i kväll, i natt".

"Visst kommer jag hem sedan — senare. Är det något särskilt?"

"Ja".

"Vad då?"

"Jag ville tala med dig om något — något, som jag bör säga dig. Men du vill ju höra den där föreläsningen om nitroglycerin först".

Grevinnan Louise stod böjd över sina blommor och såg inte upp. Hennes man såg bort från tidningen och fixerade henne.

"Jaså en föreläsning. Jag tackar. Vill du inte vara så god och uppskjuta den tills i morgon! Då jag kommer hem i natt, är jag troligen inte alls disponerad. För övrigt, föreläsningar bör inte hållas i hemmen, dem går man ut för att höra. Föreläsningar både hemma och borta står ingen människa ut med. Farväl, fru grevinna!" Tidningen kastades på bordet. Greve Björnram kysste på handen åt sin fru. "Är det något moralsocialt ämne, så kan du ju lika väl slösa din vältalighet på pigorna". I dörren vände han sig om och log. "God natt, Louise!" Han kysste på fingerspetsarna och försvann.

Men grevinnan Louise såg inte upp från sina blommor. Hon stod kvar och hörde, hur mannen ringde upp någon i telefon, hon hörde honom säga, att han skulle komma upp vid ett-tiden på natten. Och så hörde hon honom gå.

Då gick grevinnan Louise in i sin boudoar och sjönk samman i den avlägsnaste vrån.

Hon skulle säga honom allt, allt. Sin stora kärlek och sin stora längtan skulle hon säga honom, och sedan skulle han få göra med henne, vad han ville. Som en äktenskapsförbryterska, som en lögnerska, som en nidkvinna kunde hon inte sitta i hans hem och äta hans bröd, inte hon. Säga honom det skulle hon. Ville han sedan köra bort henne, visa henne bort, så visste hon, vart hon skulle gå. Det fanns endast en plats, till vilken hon kunde gå, och i Guds och himmelens namn måste Ernst Malm öppna sin dörr för henne. Så skulle det gå till, så skulle det upplösa sig. Någon annan utväg fanns det inte. Hon blev viss, och vissheten gjorde henne glad. Hela hennes ansikte log. Hon steg upp och tog fram brevet, som Ernst Malm skrivit till henne. Det skulle hon visa honom, sin man. Hon skulle berätta för honom om sin kärlek till Ernst Malm och deras stora lycka och om sin längtan, och hur hon i förtvivlan gav bort sig själv. Hon skulle påminna honom om att hon sagt till honom, innan han satte ringen på hennes hand: "Jag har intet hjärta att ge dig, ingen kärlek". Och att han då svarat, att det var hennes hand han begärde, och att han var viss om att med hennes hand skulle också en gång följa hennes hjärta och kärlek. Nu ville hon säga honom, att hennes hand kunde ingenting medföra åt honom, aldrig, aldrig, ty allt, vad hon kunde giva, ägde Ernst Malm. Och naturligtvis skulle han be henne gå. Och hon skulle gå. I morgon skulle hon säga honom det, och i morgon skulle han be henne gå.

Hon drog upp sin låda för att se, vad hon ville taga med sig.

Sina smycken?

Nej.

Sina eleganta toiletter?

Nej.

Böckerna?

Nej.

Konstsakerna, som hon fått och som skänkt henne glädje i små stunder?

Nej.

En minnesbok, några pressade blommor, ett brev, en liten boll. Hon lade det i en väska, och väskan ställde hon i sitt rum.

Så gick hon omkring i de tysta rummen och talade om att nu skulle något ske, nu skulle hon säga allt, i morgon skulle hon säga det. Det minsta lilla ting behövde inte se på henne med förebrådelse längre, hon var ingen nidkvinna. Och sedan måste hon helt visst gå. Det var hennes sista afton där. En natt till, endast en natt till.

Grevinnan Louise åt intet den kvällen. Maten fick stå orörd på bordet, och hon gick tidigt till sängs. Då hon släckt lampan, och endast ljusen på hennes nattduksbord brann, föll hon på knä vid sin säng.

"Gud, i din hand lägger jag det. Du skall hjälpa mig", bad hon.

Det kom ett stort lugn över henne. Hon släckte ljusen och somnade.

Då hon vaknade, arbetade solen på hennes rullgardin, och de varma strålarna ville in. Hon satte sig upp, och hon kände det, som om, en ny kraft strömmade igenom henne.

Hon började klåda sig. Hon stod och övervägde i sina tankar, vilken klädning hon borde ta, då tjänstflickan anmälde, att baronen var i salongen, och att han suttit och väntat på grevinnan en stund.

"Pappa, så tidigt", svarade hon.

Och så kom den eleganta morgonrocken på, och hon gick ut till sin far.

"Företag dig ej något, utan att först rådgöra med oss", hade fadern sagt. Nu tänkte hon, att det var väl, att han kommit. Hon ville säga honom, vad hon ämnade göra.

Baron Ulftand gick fram och åter på salongsgolvet, då grevinnan Louise trädde in.

"Så tidigt du kommer, pappa", sade hon, sedan hon hälsat på honom. "Förlåt, att du fick vänta!"

I detsamma steg hennes svärfar, excellensen Björnram, in i salongen. Hans blick var upprörd, förvånad, sorgsen, skrämd.

"Du vet det således, mitt barn".

Han räckte båda händerna emot henne.

"Jag har inte hunnit säga det ännu", svarade baron Ulftand. "Hon vet det inte ännu. — Louise, en olycka har drabbat din man. En explosion vid ett experiment med upphettad nitroglycerin — — i går kväll skedde det strax före klockan elva".

"Var är han?"

"Han är död, Louise, ögonblicklig död".

Grevinnan Louises händer knäpptes hårt tillsammans, och så föll hon avsvimmad i faderns armar.

Man lade henne på soffan. Vatten! Eaude-cologne! Hon var vit som en snödroppe. Hon låg på soffan med håret genomdränkt av vatten, då hon kom till sans. Hon såg omkring sig med stora, undrande ögon. Hon såg fadern, svärfadern, tjänstflickan, men hon tänkte endast på Gud. Hon låg som ett litet stoftgrand vid hans fot, och hon bävade.

XXXIII.

Grevinnan Björnram bär djup sorgdräkt, men hennes själ känner ingen sorg.

Hon hör, att man talar om hennes makes död som något oundvikligt. Man hade inte bett honom komma till Karlberg, och han hade ändå rest dit, och på vägen ditut, hade han mött en kamrat, som bett honom vända om och avstå med sin resa men utan resultat. Han skulle dit. Man hade kommit i dispyt om nitroglycerinets kraft vid högre uppvärmning än 80 grader. Han ville bevisa ett påstående, och explosionen hade inträffat. Han hade ögonblickligen dött, han ensam.

Hennes föräldrar äro hos henne, na äro de hos henne, och modern både fadern och modern, hela dagarstannar också i hennes hem över nätterna. Inte för att hon behöver det, men hon har inte kraft att motsätta sig det. Hon blir glad, då kvällen kommer och hon får låsa till dörren om sif. Hon behöver långa stunder stå stilla med knäppta händer och böjt huvud. Hon talar inte, hon beder inte, hon böjer blott sitt huvud och knäpper sina händer. Hon känner sig inte ensam, hon är inte rädd. Det står en ängel skyddande vid hennes sida, hon tycker sig känna hans närvaro, och hon går fram som i ett stort ljus. Det lyser över hennes svarta klädning, över hennes hem, över den mängd av blommor hon skådar, över hela livet.

Det är, som om alla blommor kommit till henne. I kransar kommer de, i buketter och lösa, darrande i kristallskålar. Till honom, den döde, och till henne kommer de. "Frid", viskar de, "frid! Ett människoliv är såsom ett blomster på marken".

Kistan är stor, tung, svart, silverbeslagen, och endast två kransar vilar på locket, hennes och faderns. Alla andra föres i särskilda vagnar. Hon har en tät slöja för sitt ansikte, och vid hennes sida sitter hennes svärfar. Vid graven vilar hennes arm på hans. Och hon ser bakom sin slöja att han gråter, den gamle gråter. Han ser intet ljus över blommorna, sorgdräkterna, livet. Han är trött, den gamle, och han har skådat sig blind på livet.

— — — —

Grevinnan Björnram går omkring i sin våning så stilla, som om allt låg och sov. Hon har tagit upp de pressade blommorna, minnesboken, brevet och den lilla bollen ur väskan och lagt det på sina platser igen.

Hennes svärfar har varit hos henne och rådgjort, som han själv kallade det, men egentligen sagt henne, hur det skulle bli. Själv hade hon ingenting sagt, ty hennes hjärta hade varit varmt av lycksalighet och föga brytt sig om den gamles ord. Då tid blev, skulle någon annan komma och taga hand om henne, det kände hon, och då skulle allt som nu var, bli till intet för henne.

Hon hade fått blommor, brev, besök av anhöriga, vänner, kamrater till den döde och människor från deras umgängeskrets, men från en enda, Ernst Malm, hade hon ingenting hört, inte en blomma, inte ett ord. Men varenda stund var hans själ hos henne i ett kärlekens besök. Hon kände det. Och en dag skulle han komma och hämta henne. Världen var inte tung. Då man kan älska, är den inte tung.

Allt, som fanns i hennes hem, antecknades. Grevinnan Louise gick själv omkring och öppnade skåp och dörrar och lade fram och visade. Om de hade velat taga det, de, som antecknade, taga vad som fanns, skulle hon inte ha rört ett finger för att hindra det. Den gamle excellensen var själv med, och då bouppteckningen var gjord, satt han inne i hennes boudoar ensam med henne och bestämde hennes framtid.

Hon skulle få så och så mycket att leva av. Hon hade ett namn att bära upp och en ställning, han var viss om, att hon skulle göra det värdigt. Om det visade sig någon förhoppning om en arvinge till namnet, vilket ju ännu kunde vara en möjlighet, så skulle den glädjande tilldragelsen förändra hennes villkor en smula. Hälften av den dödes kvariatenskap skulle då övergå på barnet. De skulle se tiden an. Väningen kunde hon ju behålla de två år som återstod av kontraktet. Och i vilket fall som helst, ingen förskingring av boet skulle äga rum under det första året. Hon skulle komma ihåg, att hon var inte egentligen rik, om hon också inte behövde annonsera det ständigt. Hon måste finna sig i förhållandena och resignera, hon som alla andra. En stor missräkning hade hennes äktenskap medfört, därigenom att det inte lämnat någon arvinge till namnet, inte ännu.

Grevinnan Louise hade suttit stilla och åhört det sagda utan ett ord till invändning. Orden hade dansat omkring hennes öron, som om de inte ville in där, som om de inte var för henne. Hon var så stilla, ingen invändning, intet motstånd. Hon kunde vara stilla nu, och i stillheten inom henne gömde sig en aningsfull väntan.

Han, som hon väntade på, kom inte. Men sommaren kom.

"Du måste resa bort någonstans", sade modern. "Du kan inte sitta i Stockholm hela sommaren".

Bort, och han var där. Hur kunde de ens tänka något sådant?

"Jag blir här, mamma", svarade grevinnan Björnram sin mor.

Man fick henne inte bort från Stockholm, och dock visste hon inte, om den hon väntade på var där. Det föll henne aldrig in, att hon kunde knacka på hans dörr nu. Nu satt hon och väntade, att han skulle komma till henne. Han visste, var hon fanns, och om han kom, måste hon vara där.

Och så satt grevinnan Björnram i Stockholm hela sommaren, ifall Ernst Malm skulle knacka på hennes dörr.

Men Ernst Malm knackade inte på hennes dörr.

(Forts.)

Södra Sverige

(Forts. fr. sid. 6.)

En egendomlig drunkningsolycka inträffade den 12 mars i Bastasjö. En torparhustru Amanda Andersson träffades under vattenhämtning av ett epileptiskt anfall och föll ned i ett dike med en halv fot djupt vatten och drunknade. Hon var 40 år gammal.

Omnibusrafik i Halmstad? Hrr K. Hultström och A. Sällberg i Stockholm ha ingått till magistraten i Halmstad med begäran att erhålla koncession för bilomnibustrafik i staden för en tid av fem år framåt. Trafiken skulle upprätthållas i vederbörlik utsträckning med bilomnibusar av modärnaste typ och med sittplatser för 24 personer.

Tönnersjö poststation nedbrunnen. Lägenheten Stomgården nr 1 i Tönnersjö nedbrann natten till den 12 mars till grunden. I lägenheten voro inrymda skräddareverkstad, handelsbod samt socknens poststation. Posten lyckades man bringa i säkerhet, men i handelsboden förstördes hela lagret jämte kontorsböckerna. Lagret var försäkrat för 10,000 kr., men ägaren gör en kännbar förlust.

Ihjälslagen vid skenolycka. 68-åriga fru Kristina Svensson från Obbestorp, Ljungby socken, som vårdats å Kalmar lasarett, hade den 3 mars utskrivits och hämtades med skjuts av en person från hemtrakten. Av någon anledning blev emellertid hästen skrämd och skenade. Körsvennen kastades ur. Hästen fortsatte sin färd med fru Svensson i åkdonet. En stund efteråt hittades hon i sanslöst tillstånd å Slottsvägen. Hon avled på lasarettet.

Förre hamnkaptenen i Oskarshamn, Frans Rosenström, avled nyligen i sitt hem, 77-årig. Han var född i Borgholm. Till Oskarshamn kom han först såsom befälhavare å ångaren Borgholm, varefter han övertog befälet å ångaren Viking, som han innehade tills han utsågs till hamnkapten i Oskarshamn, vilken befattning han bestred till den 1 april 1918. Den bortgångne, som efterlämnar minnet av en rädig och duktig sjöman, en vänsäll och värderad kamrat, sörjes — änkling sedan 1914 — närmast av tre döttrar samt en i Amerika bosatt son.

En träskulptör. I A. B. Quidings bokhandel i Växjö utställes för närvarande ett femtontal träskulpturer. De äro förfärdigade av hr. V. Bergström från Växjö östregård, som sedan en tid tillbaka sysslat med framställning av träskulpturer i åtskilliga genrer och därvid ofta uppnått mycket vackra resultat. De nu utställda arbetena äro hållna i stil a la Döderhult och omfatta bl. a. en del grupper, såsom kafferep — allt vittnande såväl om god uppfatntning och händighet som sinne för humor.

Den längsta göingen. Skåningarna äro i allmänhet lågväxta, påstår statistiken. Men i de till Småland gränsande delarna av landskapet finns dock en reslig ätt än. Nu har Kristianstadsbladet ansett det vara mödan lönt att få utrönt, vem som är den längste göingen och till den ändan anordnat en pristävlan. Sedan dennas resultat noggrant kontrollerats, fastslår tidningen att landstiskalen Hugo Lövgren i Glimåkra skulle vara den längste mannen i Göinge, "huvudet högre än allt folket", eller 199 centimeter.

Förslag för allmän rösträtt i Japan nedröstades nyligen med 288 röster emot och 159 röster för förslaget. I emot och 159 röster för förslaget.

Den lilla staden Valparaiso i södra delen av Okaloosa county, Fla., har en längre tid dragits med dåliga affärer. Härom dagen inköpte C. F. G. Piu från Chicago stadens tillgångar för $6,500 och erhöll samma dag bekräftelse på köpet i domstol.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, literär, med många avbildningar, borde läsas av både kvinnor. — Den är av vikt för folk som önska gifta sig, eller som hva i äktenskapligt äktenskap! — Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de föryttrliga följderna av tagelsesmittan, såsom Gnagbut, Barvattnet, Brännvatten, Mansvanmakt, Otäckvanmakt, Impotenssvaghet o. s. v. och förklarar, huru dessa för alltid kunna upphävas. Sorg, sekretiera, oförvränligt verk, 250 sidor, Hämta vi med beställandet av 25c i frimärken och denna annons, (Registrerad 35c).

M. A. Ericips Medical Institute

684 Union Avenue, New York.

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

Gör er semestertripp till

SVERIGE

Midnattsolens land

Trettio underbara dagar på sjö och land

ETT ENASTÅENDE TILLFÄLLE FÖR SVERIGERESANDE

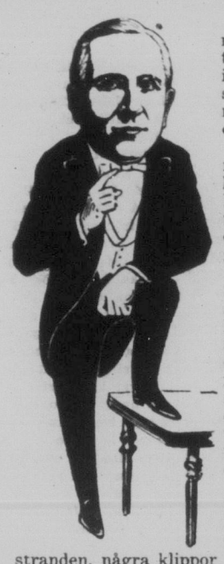

Svenska Amerika Linjen har för denna sommar framkommit med en utomordentlig kombination för landsmännens resa hem. Vi äro härmed i tillfälle att ge en kortfattad skildring därav, samt komma att med största nöje stå till tjänst med närmare upplysningar och råd till var och en som begär det.

De första tio dagarna utgöras av en hänförande oceanresa på en av de stora, modärna och luxiösa ångarna "Stockholm" eller "Drottningholm". Sedan följer en tio dagars tur till de vackraste platserna i Sverige och grannländerna och till sist återresan över oceanen med ytterligare tio njutningsrika och hälsosamma dagar.

Innan vi övergå till de olika turerna vilja vi framhålla några av de reserutter samt de platser, som skola besökas. Vi ha då den berömda Göta kanal, som sträcker sig över 225 mil och har 74 slussar. Den har sin väg från Nordsjön till Östersjön, från sjö till sjö, genom leende dalar, förbi idylliska byar och pittoreska ruiner av åldriga slott och kyrkor samt bjuder hela vägen på omväxlande och vackra scenerier. Den är utan tvivel en av de mest vackra och intressanta rutterna i Europa. På vägen ges god tid att bese den märkliga Trollhättan.

Stockholm, Europas vackraste huvudstad, har av en givmild natur begåvats med en underlig provkarta av all världens skönhet. Där finner man Skottlands klippholmar, en bit av Neapelstranden, några klippor från Rocky Mountains, en del av Canadas furuskogar, några tilltalande delar av Paris m. m.

Visby, Östersjöns pärla, är en av de mest fascinerande gamla städer i Europa. Pittoreskt belägen på västra kusten av Gottland erbjuder det turisten en hänförande vy av en stad omgiven av tornkrönta vallar och säregna ruiner.

Dalarna och isynnerhet trakten kring Siljan är en av de mest färgrika landsbygder i hela Sverige. Rättvik och Leksand äro vackra, men Mora erbjuder mera av historiskt intresse.

Jämtland, de många vattenfallens land, åtnjuter ett stort rykte som turistort. Dess fjäll och älvar och skogar jämte dess härliga luft och klimat har gjort det till en verklig hälsoort. Man behöver blott nämna sådana namn som Åreskutan och Tännforsen.

Till sist ha vi Lappland — Midnattsolens land — som kan berömma sig av världens mest nordliga elektriska järnväg. Här finner man evig snö, mäktiga glaciärer, ofantliga bergsjöar, de högsta berg och de största vattenfall.

KURSEN PÅ NORSKA KRONOR STIGER

Den svenska kronan står nu i pari, eller däromkring, varför svenskar skola finna det fördelaktigt att köpa norska kronor och placera dem i norska banker. Vi vilja återigen framhålla, att pängar, som sändas genom oss, garanteras absolut mot förlust. Alla penningförsändelser, som komma till oss, äro **inom 24 timmar** efter dess mottagande på väg till sin bestämmelseort.

Härom dagen var det en svensk från östra Canada, som sände oss $1,000 — säger ett tusen dollars — med uppdrag att sända dem till Norge för honom och insätta dem i bank där, om vi kunde skaffa honom 5 kronor per dollar. Vi skaffade honom ej allenast fem kronor, utan fem kronor och 40 öre per dollar och kunde således för hans räkning i bank i Norge insätta 5,400 kronor. När värdet på den norska kronan åter går upp, vilket det är tvunget att göra, kan han ej allenast inhösta en direkt god förtjänst, utan hans pängar ha under tiden dragit en ränta av 5 procent på vanlig räkning och 5½ på sex månaders uppsägningstid.

Vi ha förbindelse med alla banker, och vi ombesörja kvitto för mottagandet och insättarna få sig direkt tillsända bankbok från respektive bank i Norge. Alla våra penningförsändelser äro garanterade av William Avenue branschen av Royal Bank of Canada.

Swedish American Line

STOCKHOLM	Maj 27	DROTTNINGHOLM	Sept. 9
DROTTNINGHOLM	Juni 10	STOCKHOLM	Sept. 30
STOCKHOLM	Juli 8	DROTTNINGHOLM	Oct. 21
DROTTNINGHOLM	Juli 29	STOCKHOLM	Nov. 11
STOCKHOLM	Aug. 19	DROTTNINGHOLM	Dec 9
		STOCKHOLM	Dec. 23

Scandinavian American Line

FREDERIK VIII	Maj 9	HELLIG OLAV	Aug. 31
OSCAR II	Maj 18	FREDERIK VIII	Sept. 12
UNITED STATES	Juni 1	OSCAR II	Sept. 21
HELLIG OLAV	Juni 8	UNITED STATES	Oct. 5
FREDERIK VIII	Juni 20	HELLIG OLAV	Oct. 12
OSCAR II	Juni 29	FREDERIK VIII	Oct. 24
UNITED STATES	Juli 13	OSCAR II	Nov. 2
HELLIG OLAV	April 27	UNITED STATES	Nov. 16
HELLIG OLAV	Juli 20	HELLIG OLAV	Nov. 30
FREDERIK VIII	Aug. 1	FREDERIK VIII	Dec. 7
OSCAR II	Aug. 10	OSCAR II	Jan. 2, 1923
UNITED STATES	Aug. 24		

För fullständiga upplysningar etc., hänvänd er till

P. M. DAHLS STEAMSHIP AGENCY

325 LOGAN AVE., :-: :-: WINNIPEG, MAN.

"Pionjären inom de skandinaviska ångbåtsagenturerna i Canada"